

Műút

„Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: Balogh Tamás (1965, Budapest) irodalomtörténész, műfordító · Bartók Imre (1985, Budapest) kritikus · Berta Ádám (1974, Szeged) irodalomtörténész, kritikus · Csobánka Zsuzsa (1983, Budapest) író, költő, kritikus · Dankuly Csaba (1971, Kolozsvár) költő, műfordító, szerkesztő · Dante Alighieri (1256–1321) itáliai költő, filozófus · Döme Gábor (1978, Budapest) művészettörténész · Erős Ferenc (1946, Budapest) pszichológus, az MTA doktora, egyetemi tanár · Gárdos Bálint (1981, Budapest) tudományos segédmunkatárs · Gerócs Péter (1985, Budapest) író, kritikus · Gyimesi Júlia (1981, Budapest) pszichológus · Fecske Csaba (1948, Miskolc) költő, publicista · Hegedűs Lajos Hunor (1974) író · Horváth László Imre (1981, Budapest) író, költő, tanár · Kis Orsolya (1987, Budapest) költő, műfordító · Kiss Noémi (1974, Budapest) író, irodalomtörténész, kritikus · Klopfer Ágnes (1966, Miskolc) középiskolai tanár · Kovács Ilona (1948, Kecskemét) műfordító, irodalmár, egyetemi docens · Lakatos István (1980, Budapest) képregényalkotó · Lukácsi Margit (1964, Jászberény) műfordító, italianista · Magolcsay Nagy Gábor (1981, Budapest) költő · Menczel Gabriella (1970, Budapest) hispanista, egyetemi oktató · Mizser Attila (1975) író, költő · Nádasdy Ádám (1947, Budapest) költő, műfordító, nyelvész · Németh Ákos (1967, Budapest) drámaíró · Németh Zoltán (1970, Ipolybalog) költő, irodalomtörténész, irodalomkritikus · Paksy Tünde (1973, Miskolc) germanista · Pálfi Anna (1969, Százhalombatta) író, szerkesztő · Ruijters, Marcel (1966) holland képregényalkotó · Sántha József (1954, Mogyoród) kritikus · Schein Gábor (1969, Budapest) költő, író irodalomtörténész · Szeibert Imre (1987, Budapest) költő · Szili József (1929, Budapest) író · Turi Márton (1986, Budakalász) bölcsészhallgató · Turi Tímea (1984, Budapest) költő, író, kritikus · Ureczky Eszter (1984, Debrecen) kritikus, egyetemi tanársegéd · Velkey György (1984, Budapest) bölcsészhallgató · Verebics Ágnes (1982, Budapest) képzőművész · Zoltán Dominika (1988, Budapest) szerkesztő

E számunkban **Verebics Ágnes** művei vagy azok részletei láthatók. A lap megjelenésével egy időben nyílik **Verebics Ágnes** kiállítása Miskolcon a Művészetek Házában, a **MŰÚT-tárlatok** sorában (sorozat és koncepció: **Kishonthy Zsolt**).

Főszerkesztő: **Zemlényi Attila** zemlenyi@muut.hu · Irodalom, képregény, online: **k.kabai lóránt** kkl@muut.hu · Művészet: **Bujdos Attila** attila.bujdos@muut.hu · Kritika, esszé: **Jenei László** jenei@muut.hu · Képszerkesztés, design: **Tellinger András** telli@chello.hu · Szerkesztőség: 3527 Miskolc, Bajcsy-Zsilinszky u. 17., mélyföldszint · telefon: 46/789-599 · e-mail: muut@muut.hu · www.muut.hu · muut.blog.hu · www.facebook.com/muutfolyoirat · www.iwiw.hu/muut · www.twitter.com/muut_folyoirat · A Műút irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat megjelenik a Szépmesterségek Alapítvány kiadásában Miskolcon · Felelős kiadó: **Kishonthy Zsolt** kishonthy@muut.hu · Szerkesztőségi titkár: **Simon Gabriella** simon.gabriella@muut.hu · Layout és logo: **Szurcsik János** mail@janos.at www.janos.at · Korrektor: **k.kabai lóránt** · Nyomda és kötészet: **Szocioprodukt Kft., Miskolc** · Felelős vezető: **Halász Rózsa** · ISSN 1789-1965

▸ *Németh Zoltán*

Olvashatatlan

Mit tudtunk mi órákon át mondani egymásnak, abban a sötét némaságban?

Elrejtöztem a kukázók előtt a könnyeim mögé.

Minden szó könnyű a semmi súlyához képest, amely szavakat gyűjt a súlyához.

Körbetekeri a nyakam, és nem vigyáz rám.

Lelki kukázó, aki érzelmekre vadászik a sírgödörben, aki mellette ül, abban. Te csak merülj!, te sötét éjszaka, álám.

Elosztottuk a szavakat, egymás közt, de nekem egyedül az érzelmesekek jutottak, ami a halálba visz, egyedül.

Megmenekültél, de közben kitaláltad, hogy megmenekülsz,

és ezért megmenekültél. Arról beszéltél egyfolytában, amiről nem szabad beszélni soha, ha beszélni akarsz

egyáltalán, és végighallgattattad azzal, akit

minduntalan nem végighallgatónak hívtál, mert

arról beszélt egyfolytában, amiről nem szabad beszélnie,

ha beszélni akarna egyáltalán, és végighallgattatta veled.

De akkor már csak egyetlen csupasz, reszkető, meztelen csönd maradt, két tenyér közé fogva, itta a szavaid.

Mit tudtunk mi órákon át mondani egymásnak, összezárvá?

Volt egyetlen szó is, amelyet úgy használtunk, hogy nem tudott róla?

Te ismersz ilyen szót és ilyen hallgatót?

Azt a keveset, amitől nincs több, azt hová vigye, hova rejtse?

Ott maradt egyedül a rejtkehelyen a szavakkal, amelyek nem adtak

helyet maguk mellett, amelyek mellett egyetlen milliméternyi

üres hely sem maradt, ott húzta meg magát.

Akart találni egyetlen szót, tudod, de abban a zűrzavarban nem ment ez sem.

Hiszen tudod: a lelki kukázók könyökig túrnak, és szavak gyűjtik őket,

de abba a használatba, abban a használatban,

szavak gyűjtik őket, elvesztett, elvesztegetett szavak,

szavak, eltűnt, elvesztett árnyak, olvashatatlanok.

Neon

Csak az iszonyatírás marad sajátos kínbetűkkel.
 Hajnali szürkület egy kitalapított város hullakamrájában.
 Üres üvegeket sodor a szél egyik sarokból egy másikba.
 Fájdalomterápia fizetővendégeknek a szenvedésautomatában.
 Valaki egy érzőszineget fektetett le, mindig ugyanabba az irányba.
 A por, honnét ez az olajos por a nyakszirtemen ma is.
 Imbolygó alakok, nem kaptak szót az előadáson.
 Most még nézhetlek, várhatlak, még maradtak emlékeim.

Bonctan

Fájdalomcsillapítóember, te voltál,
 Elhagyatott szoba, mint mindenki, akit ismerek.
 Emberek nem nélkül, steril mind, akik azt játsszák,
 Férfi és nő, és hogy így rendben tartják a világot.
 Fájdalomgépezet, örömközző, beleszerelve mindegyikbe.
 Boldogságtelep, vetélőgépben, habot vet a kimerültségtől.

